

Evangelí de la Llibertat

... molt aviat sereu alliberats... estigueu alerta (Lc 21...)

Maig 2019

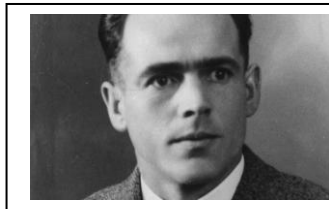
N. 18

LA FORÇA DEL PODER

En aquells dies, el rei Nabucodonosor digué: «És veritat, Sidrac, Misac i Abde-Nagó, que vosaltres no venereu el meu déu no voleu adorar l'estàtua d'or que jo he fet aixecar al mig de la plana? Si esteu disposats adorar-la, en el moment que sentireu tocar els corns, els flabiols, les cítares, les lires, les arpes, les flautes i tots els altres instruments, prosterneu-vos i adoreu l'estàtua que fet fer. I si no la voleu adorar, a l'instant us farà tirar al forn. ¿Quin déu serà capaç de salvar-vos de les meves mans?» Sidrac, Misac i Abde-Nagó respongueren al rei Nabucodonosor: «No cal ni parlar-ne. Hi ha un Déu, aquell que nosaltres venerem, que ens pot alliberar del foc de les seves mans. Però, encara que no ho fes, que sàpiga la teva majestat que no venerarem els teus déus ni adorarem l'estàtua que has fet erigir» (Dn 3,14-20).

FRANZ JÄGGERSTÄTTER

... A *Hidden Life*, en què Terrence Malick reconstrueix el cas real de , un pagès austríac que va pagar amb la vida la decisió de negar-se a combatre amb l'exèrcit nazi. En un moment del film, construït en bona part amb el testimoni de les cartes de Jägerstätter a la seva esposa Fani, l'objector de consciència, empresonat a Berlín, afirma la llibertat que sent en decidir que la supervivència no ha de ser a qualsevol preu. Hi ha una diferència respecte dels deportats: Jägerstätter va convertir-se en víctima en no voler formar part dels botxins nazis. Se li pot posar en qüestió, a Malick, que el presenti més com un sant catòlic (de fet, el 2007 va ser beatificat per Benet XVI) que com un home que, amb els possibles dubtes i febleses, adopta una decisió moral ferma. Però, en tot cas, Jägerstätter contradiu els que, al·legant que van complir ordres, han volgut justificar els seus crims (IMMA MERINO, Després d'Auschwitz, a El Punt Avui del 26-5-2019, p. 2).

Déu i déus...

El poder té els seus déus amb els seus mites, i la violència per fer-los respectar; són déus creats a imatge i semblança dels seus interessos per legitimar el seu estatus; i tots li deuen la deguda obediència. Un poder que no admet dissensions ni qüestionaments. Un poder que necessita de disposicions i normes, i dels mitjans de comunicació per fer-se creïble, un poder legislatiu, judicial i executiu tots a una. No és un govern que escolta la veu i les aspiracions dels ciutadans; només democràtic fins un cert punt. El poder no admet escapatories. És també l'ús del fet religiós, també avui, al servei del poder; seria un nacional-catolicisme amb nova versió actual, per sacralitzar croades contra la dignitat humana, sense compassió.

Però hi ha un altre Déu alternatiu, lliure, que s'escapa de tot poder: és el Déu de la llibertat, i la no-violència, i el dels drets humans, i de la pau i no violència, i de la justícia; un Déu de vida i no de mort. Aquest Déu sí que mereix la fe. I un Déu, un ideal, pel qual molts han donat (i donen) la vida, passant per la defensa dels germans; un Déu amb profetes actuals que, més enllà dels esquemes convencionals de la religiositat, són crítics i denuncien precisament les cloaques del poder, i es fan defensors dels valors del Regne de Déu.

El poder i l'autoritat vénen de l'acció democràtica del poble que posa mecanismes per assegurar la convivència i la llibertat. Mai la democràcia es pot segrestar, sempre les lleis han de recollir la voluntat popular de cada moment; un dret sempre en evolució, reflectint nous reptes d'educació i salut, de progrés dels drets humans i la ciència. El dret no hauria de matar la vida.

J. Miquel Baylach G.

Em fa més por la mandra de repensar la societat que la repressió (Ramón Margalef)

Alguns creuen que el dret és un vel disposat per amagar la temible realitat del poder, que opera al seu aire. Jo prefereixo veure-ho com un filtre capaç de fer-ho suportable i de limitar el seu exercici arbitrari, al menys en un estat de dret (**Xavier Arbós**, a La Vanguardia del dia 1 de març de 2019, p. 16).

És cert que sense estat de dret no hi ha democràcia; però, també és certa l'afirmació contrària: sense democràcia no hi ha estat de dret. De fet són dues cares d'una mateixa moneda i no sembla raonable reivindicar la prevalença de l'una sobre l'altra. En altres paraules, fer prevaldre la llei sobre els valors democràtics fonamentals –i el dret a decidir ho és– comporta el perill d'acabar abraçant un concepció totalitària de la política on l'imperi de la llei –concebuda aquesta com un absolut immutable o forçant-la i retorçant-la fins a límits inimaginables– pot acabar anorreant les llibertats (**Antoni Segura Mas**, a El Punt Avui del 20 de març de 2019, p. 5).

L'extrema dreta europea i l'integrisme catòlic han decidit unir-se en un jihadisme verbal que convida l'Europa Occidental a renunciar a una de les grans conquestes de la modernitat: la separació de l'Església i l'estat, de la religió i la política, del delictes i el pecat... tornen a fer servir el nom de Déu per fer política... Això és un desastre per a la democràcia i per als ideals europeus de modernitat. Però és sobretot un desastre per a l'Església, per als cristians. Són ells i la seva jerarquia els qui haurien de fer-ne la condemna més contundent. O marquen distàncies o els arrossegaran (**Vicenç Villatoro**, al diari Ara del 21 de maig de 2019, p.

... cal recordar que la tasca de Wikileaks va permetre posar al descobert les operacions de guerra bruta i de vulneració de drets humans dels EUA... I de cap manera es pot admetre la persecució d'activistes que denunciïn crims amb l'excusa de la seguretat nacional. Assange és també un personatge compromès amb les lluites pels drets civils d'arreu del món... Assange s'ha convertit en un exemple a seguir i un símbol mundial en la lluita contra les clavegueres dels estats (**editorial** de El Punt Avui del dia 12 d'abril de 2019, p. 3).

Ntra. Sra. de la Llibertat, *pregueu per nosaltres!*

**Doneu consol
a qui la pàtria enyora,
sens veure mai
els cims de Montserrat**

(Quarta estrofa del Virolai,
de mossèn Cinto Verdaguer,
1880)

Quan tota la parentela d'arbres encara hiverna..., la mimosa treu flor –una flor abundant, espectacular i improductiva, comparada amb la dels arbres fruiters de flor discreta que ja gesten fruit-. Les mimoses no poden oferir fruita comestible i qui sap si, obligades per l'instint de supervivència, s'estarrufen de manera exuberant entre els arbres pelats de fulla caduca. Els seus poms de flors grogues són la demostració de la capacitat de renéixer, la força que esclata davant per davant de qualsevol paret. La paret del jardí, la paret de la repressió i de la por (**Núria Esponellà**, El Punt Avui de l'11 de març de 2019, p. 4).

<https://fundipau.org>

Per promoure l'educació per la pau i no legitimar cap violència, i posar fi a qualsevol discriminació, ampliar els drets, reduir desigualtats, aturar el racisme, no perseguir la desigualtat, afavorir el diàleg i les solucions democràtiques, i la mobilització del vot útil i crític per fer avançar la pau i els drets humans. Que són accions per la llibertat de les persones i dels pobles.

NOTÍCIES DE LLIBERTAT...

1 d'abril: Benoît Hamon visita els presos polítics i se suma a les veus europees que **alerten** del conflicte polític que es viu a l'estat espanyol.

1 d'abril: els partits i associacions de Catalunya fan un **pacte** per excloure la immigració del debat polític.

2 d'abril: la regió italiana del Piemont **denuncia** la repressió de l'Estat espanyol i demana l'excarceració dels presos polítics i el retorn dels exiliats.

5 d'abril: el **Bus d'Òmnium** circula per Barcelona per denunciar el "judici a la democràcia".

9 d'abril: dos experts policials de Scotland Yard **neguen** que el 20-S fos un assalt.

10 d'abril: Viladecans dona **suport** a Tamara i Adrià i es manifesten contra el seu confinament i exili.

11 d'abril: la plataforma "Som el 80%" **demana** als partits catalans que assumeixin el diàleg sense condicions.

11 d'abril: el premi Nobel de la pau 1997 Jody Williams **denuncia** al Consell d'Europa el judici de l'1-O com un perill per als drets humans i la presó preventiva dels acusats.

23 d'abril: Plataforma per la Llengua **proposa** una reforma de la Constitució espanyola per tal que el català sigui llengua oficial de l'estat.

28 d'abril: **votaresundret.com** **lluita** per posar fi a la situació que viu el 15% de la població catalana que no pot votar perquè no té la nacionalitat espanyola, tot hi haver nascut aquí o haver arribat de petits.

29 d'abril: la primera ministra escocesa **proposa** un nou referèndum d'independència si tira endavant el Brexit i per protegir els interessos d'Escòcia.